

Yaklaşık iki buçuk yıl önce Mihrac Ural bana karşı açık bir savaş açtı. Savaşı iki iddiaya dayanıyordu: itirafçıdır ve özel harp dairesiyle birlikte çalışmaktadır... Bu iddiasını (kendince kanıtlarla besleyerek) sadece eski Acilci ve HDÖ'lülere değil, devrimci harekette ulaşabildiği herkese gönderiyordu...

Başlangıçta bu adamın ne yapmak istediğini anlayamadım. Evet, bana karşı savaş açıldı, savaşa da girerim, ama bu adamın ne yapmak istediğini anlayamıyorum...

Benim bildiğim, birisine savaş açarken ya da açılan bir savaşa girerken, karşınızdakini analiz edersiniz... Hedefi nedir, kullandığı yöntemler nelerdir, nereden nereye doğru hareket ediyor vb.

Mihrac Ural'ın hareket tarzına baktığım zaman, benim sahip olduğum verilerle kendisinin hareket tarzını üzerine kurduğu verilerin birbiriyle hiç uyuşmadığını görüyordum. Ben verilerimin doğruluğundan eminim, o zaman da ne yapıyor bu adam?

Eski Acilcilerin ve HDÖ'lülerin bir bölümü görüşlerini ifade edecekleri bir site kurmuşlar ve Mihrac Ural tüm çabasına rağmen buraya alınmamıştı. Yıllardan beri Suriye'den o kadar pis koku yükseliyordu ki, insanlar bu tipte birlikte görünmek istemiyorlardı.

Mihrac Ural, acaba, Acilciler'in toparlandıklarını ve benim de onların lideri olacağımı mı düşünüyordu? Saldırısının bir nedeni bu muydu?

Böyle düşünen devrimci hareketi bilmiyor demektir.

Dünya, ülke ve devrimci hareket 30 yıldır çok değişmişti. İnsanlar da değişmişti. 30 yıl önce belirli görüşler çevresinde birlikte bulunmak, 30 yıl sonra da böyle olmasını hiç ama hiç gerektirmezdi.

Bir bölüm insan bir araya gelince “örgüt kuruluyor” zannetmek ancak devrimci hareketi bilmeyen birisinin düşüncesi olabilirdi.

Hele de bu saldırıyı eski Acilciler ve HDÖ'lülerle sınırlı tutmamak ve devrimci hareket çapında gerçekleştirmek, akıllı bir insanın yapacağı iş değildi.

Devrimci hareket çapındaki bir savaşı kaybetmem mümkün değil...

Saldırısını eski Acilciler ve HDÖ'lüler kapsamında sınırlı tutsaydı, burada alacağı sonuca göre daha büyüğe yönelmeyi deneseydi, başarı şansı daha fazla olabilirdi. Sonraki gelişmeler gösterdi ki, burada da şansı yokmuş, ama devrimci hareket genelinde yürütülen bir saldırıda kazanma şansı hiç yoktu.

Mihrac Ural bu ülkenin devrimci hareketini tanıımıyordu. Son bilgileri 1988 yılına aitti, onların da ne kadar sağlıklı oldukları kuşkuludur, ama ondan sonrası için genel geçer sözlerin ve eyyamcılığın ötesinde bilgisi yoktu.

Bunu anlamam biraz uzun sürdü. Aslında sadece benim değil hepimizin anlaması biraz uzun sürdü.

Peki ama neden?

Ben Mihrac Ural'ı kendisini son gördüğüm yıl olan 1981'e göre düşünüyordum. Öteki arkadaşlar da 1988'e göre...

Normal, başka neye göre düşüneceğiz...

Kafamızda hangi bilgi varsa ona göre düşüneceğiz...

Ama böyle düşünmek doğru değil, zira o bilgi değişmiş ve biz bunu ancak zaman içinde anlayabildik. Eski bilgiden kurtulmamız ve yenisini öğrenmemiz zaman aldı.

1988 sonrasındaki 20 yıl içinde önemli değişimler yaşanmıştı. Bunlar bu ülkenin devrimci hareketinde de kendisini göstermişti ve Mihrac Ural'ın bunlardan haberi yoktu.

Haberi olsaydı, benim bu değişim süreci içinde –öncesinde de olduğu gibi- değişik alanlarda ön planda bulunduğumu ve bana karşı devrimci hareket çapında savaş açan birisinin de bu nedenle iyice düşünmesi gerektiğini bilirdi.

Mihrac Ural zaferi kazandığından emin bir sarhoşluk içinde saldırıyor, konuşuyor ve konuştuğu da açık veriyordu.

Mesela benim “çok sayıda örgüt değiştirdiğimi” söylüyordu.

1990'lı yılların ortalarında kurulan ve merkez yayın organı SÖZ Dergisi'nin Avrupa sorumlusu olduğum Birleşik Sosyalist Parti'de bulunan değişik bileşenlerin, örgütlü yapılarına son vermeden burada yer aldıklarını, BSP'lilerin daha sonra Devrimci Yol'un bir bölümüyle birlikte ÖDP'yi kurduklarını ve tümüyle bu partide yer aldıklarını bilmiyordu. ÖDP ile BSP, BSP'liler açısından farklı bir örgüt değildi, sadece bileşim genişlemişti.

Bu ülkenin devrimci hareketinde bir dönem önemli işlev görmüş bu örgütler hakkında temel gerçekleri bile bilmiyordu...

Devrimci hareketle 20 yıldır ilgisi bulunmayan bunları nasıl bilsin?

Daha sonra, bu adamda Suriye kültürünün belirleyici olduğunu görmeye başladım. Korkunç düzeyde yalan söylüyordu ve duruma göre karşısındakini iltifatlara boğuyordu. Bu iki özellik de

Suriye kültüründe bulunur.

Türk veya Kürt iki kişi karşılıklı oturunca önce hal hatır sorarlar. Bu hal hatır sormak birkaç cümlede biter, bilemediniz birkaç dakika sürer.

Suriye’de ise, iki insan karşılıklı oturdu mu, hal hatır sormakla yetinmez. Birbirine uzun uzun övgüler düzer. Bu karşılıklı yıkama-yağlama faslı en az yirmi dakika sürer. Ondan sonra konuya girilmeye başlanır.

Karşılıklı iltifatların hepsi yalandır ve o an için öyle gerektirdiği için söylenmişlerdir. Birbirlerini uzun uzun yıkayıp yağlayan bu kişiler, ayrıldıktan biraz sonra, eğer durum öyle gerektiriyorsa, birbirlerine sövmekten hiç çekinmezler...

Bu sitenin yeni faaliyete geçtiği günlerdi... Mihrac Ural başka bir sitede yazı yazmaya başlamış ve yaklaşık yüz kişi “bu adamla birlikte görünmeyelim” diye siteyi terk etmişti. Normalde işaretleri okumayı bilen birisi için fazlasıyla açık bir işaret... Suriye’den yükselen pis kokular herkesin burnuna ulaşmış demek ki...

O siteden bir kadın daha sonra bana ilginç bir şey sordu: Mihrac Ural bir ara yazıştığı bu kadına acayip iltifatlar ediyor ve hatta hediye olarak kefiye göndereceğini söylüyordu.

Kadın soruyordu: “bu ne demek?”

Mihrac Ural’ın durumunu anlar gibi oldum. Bu adam Suriye kültürüne sahipti. Başka bir bakış açısı ve değerlendirme formatı vardı. Rasyonellikle ilgisi yoktu ve bu nedenle de ben onun ne yapmak istediğini anlamakta zorlanıyordum.

Mihrac Ural söz konusu kadına karşı Suriye kültürüne göre hareket ediyordu: hediye sözleri, iltifatlar vb. vb.

Türkiye kültüründe ise sadece sanal alemde tanıdığınız bir kadına karşı böyle yaptığınızda, kadın, doğal olarak, “bu adam bana asılıyor herhalde” diye düşünür.

Bu bilgilerden şu sonuçlara vardım:

Birincisi: devrimci hareket içinde çok kişinin Mihrac Ural hakkında epeyce kötü duyumları var. Oldukça kötü bir pozisyonda bulunuyor ama kendisi bunu değerlendiremiyor. Bu da normal çünkü 20 yıldır devrimci hareketle herhangi bir bağı bulunmuyor. Oradan buradan duyduklarını bilgi sanıyor.

İkincisi: Mihrac Ural başka bir kültürün insanı olmuş... Benim önemsemediğim bir kültürün insanı... Suriye kültürünün düşük düzeyde bir insanı... Düşünce yapısı bilimsel ve rasyonel değil...

İnsan bilimsel ve rasyonel bir düşünce tarzı içinde hatalar yapabilir. Mihrac Ural için söz konusu olan hata yapmak değil; o, bu düşünce tarzının içinde değildi.

Dolayısıyla Mihrac Ural'ın ne düşündüğü, neye inandığı hiç önemli değildi. O bizim dışımızda ve daha aşağı bir formatta bulunuyordu. Bu tipler ikna edilmez, ancak ezilirdi.

Bunları düşünürken ve anlamaya çalışırken savaş ufaktan sürüyordu. Saldıran oydu ve benden fazla ses çıkmıyordu. Bu durumda bile beklediği sonucu alamayacağı, zafer kazanamayacağı görünmeye başlamıştı.

Artık onu ininin içine kadar –kapısına kadar değil, içine kadar- kovalama dönemi başlıyordu...

Buraya kadarki iki yazının özeti olarak şu söylenebilir: Aradan en az 20 yıl geçmişti. Mihrac Ural da değişmişti, biz de değişmiştik. Biz değişimi öğrendik. Karşımızdaki kişinin ne yönde

değiştiğini öğrendik ve bunu öğrenirken de ciddi bir hata yapmadık.

Mihrac Ural ise sahip olduğu her şeyle saldırıya geçmek gibi büyük bir hata yaptığı için karşısındakileri yani bizi analiz edemedi. Edebilseydi bu işe hiç girmezdi!

Suriye'nin savaş anlayışına ne kadar benziyor, değil mi!

Bilimsellik değil, eyyamcılık... Bol miktarda palavra ve ajitasyon... Gerçek bir güce değil de kumpasçılığa dayanmak...

Mihrac Ural bize çatmıştı işte...

Ve artık onu ininin içine kadar kovalama dönemi başlıyordu...

Sürecek...